

REVY

OKTOBER - DECEMBER 2019 | Nr. 4

INTERVIEW MED

Jon Tennant, stifter af
Open Science MOOC

“That’s probably what makes
Open Science so fascinating
and frustrating at the same
time – the developments are
happening in an unpredictable
direction and nobody can see
where exactly we are headed”

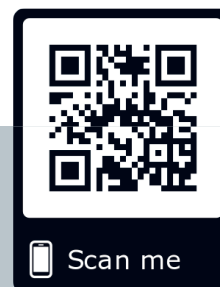
issn 1904-1969 revy mag.

ISSN 1904-1969
revy

Indhold:

Forskningens 3. bud: Du må ikke stjæle
Fra plagiatets historie
DFFU årsmøde
A Reform of Science: interview with Jon Tennant
#biblioteksblik
Computeren som værktøj i forskning
Studiekompetence - studiestøttende aktiviteter
International Library Staff Week
Knowledge Exchange fortsætter

Skribenter

Lasse Østengaard, Syddansk Universitetsbibliotek
Charlotte Wien, Syddansk Universitetsbibliotek
Aud Gjersdal, freelance journalist
Asger Væring Larsen, Syddansk Universitetsbibliotek
Helle Guldborg, KEA Bibliotek
Tobias Lindstrøm Jensen, Aalborg Universitetsbibliotek
Ellen Vibeke Knudsen, Aalborg Universitetsbibliotek
Najmeh Shaghaei, Syddansk Universitetsbibliotek
– Campus Sønderborg
Anna Mette Morthorst, AU Library BSS - Det Kgl. Bibliotek

Redaktion

Jan Erik Hansen (ansvarshavende)
Informationsspecialist, KUB Nord - Det Kgl. Bibliotek
jaha@kb.dk

Ida Fallentin

Udviklingskonsulent, KEA Bibliotek /
Københavns Erhvervsakademi
Idaf@kea.dk

Asger Væring Larsen

Chefkonsulent, Syddansk Universitetsbibliotek
avla@bib.sdu.dk

Årsabonnement

4 numre for 400 kr. plus porto

Adresseændring

Meddelelser om adresseændringer og ekspedition
sendes til dffu@kb.dk

Afleveringsfrister

Nr. 1 jan-mar 2020 – deadline 1. januar 2020
Nr. 2 apr-jun 2020 – deadline 1. april 2020
Nr. 3 jul-sep 2020 – deadline 1. juli 2020
Nr. 4 okt-dec 2020 – deadline 1. oktober 2020

Aftalte manuskripter sendes til mail: jaha@kb.dk
Annoncepriser (ex. moms)

1 helside: 4.900 kr.

3 helsides annoncer: 10.000 kr.

Oplag: 1.200

ISSN 1904-1969

ISSN (online) 1904-1977

Årgang 42

Tryk: Kailow Graphic

Grafisk design: Designbyggedde, info@designbyggedde.dk

~~Artist's Signature~~
MINE

Forskningens 3. bud: Du må ikke stjæle

Om plagiat og plagiatcheck af ph.d.-afhandlinger ved Syddansk Universitet

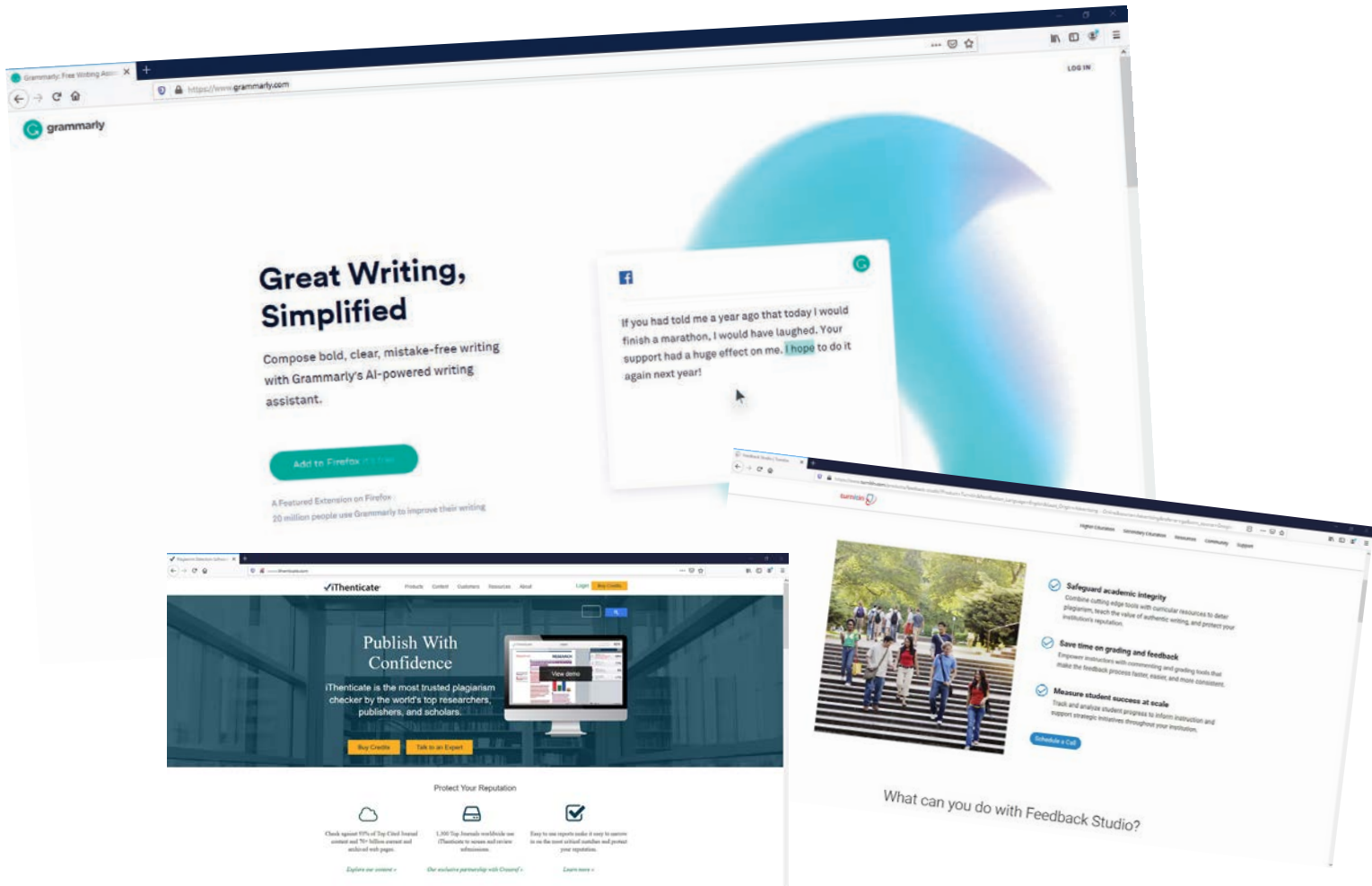
Af Lasse Østengaard, Forskningsbibliotekar, lasseoestengaard@bib.sdu.dk og Charlotte Wien, Professor, chw@bib.sdu.dk

I 2017 startede vi, på Syddansk Universitetsbibliotek, med at udføre plagiatcheck for ph.d.-skolen på det Sundhedsvidenskabelige Fakultet. Der gik ikke lang tid, før vi havde en 'rotte i fælden': Den studerende troppede faktisk op på biblioteket, da han mente, at vi havde fejlet, da han selv havde screenet afhandlingen på nettet, hvor alt havde set godt ud.

Vores service har udviklet sig, og fra slutningen af 2019 vil vi dels udføre plagiatcheck, før aflevering, for alle ph.d.-skolerne på SDU, ligesom vi screener tekster, som SDUs ledelse beder os se nærmere på.

Et eksempel på en sådan opgave var, da vi modtog et kandidatspeciale, hvor vejlederen havde en lumsk fornemmel-

se omkring det. Vejlederen havde brugt SafeAssign i Blackboard til at tjekke, men havde trods mistanken ikke kunnet finde noget. Det kunne vi faktisk heller ikke ved første øjekast, selvom vi benyttede iThenticate. Vi kunne se i iThenticate, at der var et interessant mønster i brugen af referencer. Ved nogle større tekststykker stammede alle referencerne fra det samme dokument og optrådte i samme rækkefølge som i det oprindelige dokument, men der var ikke

noget begrebsligt sammenfald mellem de to tekster. Det var måske ikke så underligt, eftersom den originale tekst var på græsk og specialet på engelsk.

Med Behändigkeit og keine Hexerei samt lidt hjælp fra en græksproget kollega kunne vi konstatere, at større dele af specialet var en næsten 1:1 oversættelse af en opgave indleveret på et græsk universitet.

Med vores plagiatcheck indsamler vi med andre ord værdifuld viden om og eksempler af tvivlsom praksis, som vi bruger, når vi underviser de ph.d.-studerende i forbindelse med vores kurser i ansvarlig forskningspraksis.

Der er tre synder, man som forsker kan blive straffet for at begå. Den ene er at fabrikere data, den anden er at manipulere data, og den tredje er at tage æren for noget, andre har skrevet.

Dødssynderne forkortes ofte med FFP, som står for Fabrikation, Falsifikation og Plagiat.

Det er meget sjældent, at fabrikation og falsifikation bliver opdaget af den simple grund, at det er meget svært at konstatere. Kun når forskere ser sig gale på hinanden og begynder at anklage hinanden, kommer det til offentlighedens kendskab og får konsekvenser for de involverede.

Det skyldes, at kvalitetskontrollen med forskningen ikke foregår hos forskernes arbejdsgivere – universiteterne, men ved de videnskabelige tidsskrifter i kraft af fagfællebedømmelsen, og som fagfællebedømmer har man ikke pligt til at indberette uregelmæssigheder til forskerens arbejdsplads.

Paradoksalt nok er det derfor den mest 'ufarlige' af dødssynderne – plagiat

– som det meste af forskningen i videnskabelig uredelighed handler om, og som hyppigst får ansættelsesmæssige eller retslige konsekvenser.

Når vi kalder denne dødssynd for ufarlig, så er det fordi, det eneste, denne er en forsyndelse imod, er ophavsrettigheder, og det er alt andet lige mindre farligt end hvis resultaterne af medicinske eksperimenter forfalskes eller fabrikeres.

Når det er plagiat, der får mest opmærksomhed, så skyldes det, at den er nemmere at opdage og undersøge end de andre dødssynder:

Nettet er fyldt af plagiattjenester, som fx grammarly.com, og alle de uddannelsesinstitutioner, der har Blackboard, kan også få adgang til værktøjer som for eksempel SafeAssign, hvor de studerendes opgaver primært kontrolleres mod tidligere afleverede opgaver.

Herudover findes der en række andre screeningsværktøjer, som fx iThenticate, der har den fordel, at den database, som de studerendes opgaver kontrolleres op imod, indeholder flere millioner videnskabelige publikationer og et enormt antal hjemmesider.

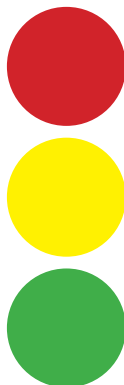
Fælles for screeningsværktøjerne er, at de kan identificere tekstsammenfald fra andre kilder i deres databaser, om det så består af videnskabelige artikler og/eller tidligere afleverede opgaver fra uddannelsesinstitutionerne. Det er ikke usædvanligt, at studerende selv bruger en af de gratis netbaserede tjenester til at tjekke, inden de afleverer. Screeningsværktøjerne har dog også nogle svagheder, da de for eksempel ikke kan identificere billeder eller lave oversættelser, og hvis man kender lidt til programmerne, kan man ret let snyde dem og undgå, at tekstsammenfald kan identificeres. Det er med andre ord muligt at undgå at blive 'kaldet' for plagiat.

Derfor er vi ved Syddansk Universitetsbibliotek, sammen med de videnskabelige miljøer, nået frem til, at den eneste form for plagiat, som værktøjerne kan fange, er den slags, hvor man enten decideret har skrevet af, eller at hhv. en reference eller to falder ud i en redigeringsproces, eller at noter fra en forelæsning faktisk er afskrift af underviserens powerpointpræsentation, og at den studerende eksempelvis har glemt det. Desuden er der en del ph.d.-studerende, der ikke ved, at de ikke må genbruge deres egne udgivelser/tekster uden at referere til dem.

Vores procedure

På Syddansk Universitetsbibliotek screener vi de ph.d.-studerendes afhandlinger inden afleveringen, så de får mulighed for at redigere deres afhandling, hvis vi finder noget, der forekommer som mindre alvorlige fejl. Proceduren fra fakultet til fakultet varierer lidt, men i overordnede træk er de ens, og screeningen af ph.d.-afhandlingerne foregår ved hjælp af iThenticate (der suppleres med SafeAssign i få tilfælde). Hovedvejlederen indsender den 'endelige' afhandling til os, og vi svarer

inden for 2 arbejdsdage. Vi gennemgår manuelt den rapport, som iThenticate genererer. Det tager normalt ikke mere end 30 minutter, men kan faktisk godt ende med at tage mere end 10 arbejdstimer, hvis der er meget, vi skal tjekke. Efter gennemgangen af rapporten giver vi afhandlingen 'karakter': Rød, gul eller grøn.

Den grønne bemærkning gives, hvis rapporten ser fin ud. Vi giver en gul bemærkning, hvis vi har identificeret mindre og måske ubetydelige tekstsammenfald. Den sidste og alvorlige bemærkning, rød, gives, hvis vi har mistanke om egentligt og alvorligt plagiat.

Ved den gule bemærkning vurderer hovedvejlederen, hvad der skal ske i den efterfølgende proces. Den studerende kan enten få lov til at rette sin(e) fejl og efterfølgende sende afhandlingen til screening én sidste gang hos os, eller vejlederen kan lave en udtalelse om, at de bemærkede steder ikke giver nogen grund til bekymring, og at afhandlingen derfor kan indleveres til ph.d.-skolen. De studerende har med andre ord mulighed for at rette eventuelle småfejl og derved forbedre kvaliteten af deres skriftlige produkt.

Hvis der derimod gives en rød bemærkning, skal 'sagen' håndteres af universitetets Praksisudvalg. At have på Praksisudvalgets dagsorden er ikke godt for en ung forsker: Praksisudvalget er det udvalg ved universitetet, som vurderer hvorvidt anklager om videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis skal indklages for udvalgene vedrørende videnskabelig uredelighed

og/eller skal have ansættelsesmæssige konsekvenser. Det lyder voldsomt, men det er det sådan set ikke, for der har endnu ikke været nogen sager af så grov karakter. Det meste af vores virke, med vores plagiatservice, er derfor med andre ord en service til de studerende og ikke en kontrol i traditionel forstand, og derfor er såvel de studerende som deres vejledere glade for ordningen.

Siden vi i maj 2017 startede med plagiatscreening, har vi udført omkring 350 screeninger for fakulteterne. Vi har skrevet gule/røde bemærkninger til omkring hver 10. afhandling. Der har primært været tale om gule bemærkninger, hvor de studerende oftest har kopieret tekststykker fra egne udgivelser uden at referere til den oprindelige publikation.

På biblioteket er vi naturligvis glade for at yde denne service til universitetet og til de ph.d.-studerende, men det har også været nødvendigt for os at etablere et regelsæt for, hvornår vi screener, og hvornår vi ikke gør. På et tidspunkt fik vi en henvendelse fra TV2, som spurgte om vi ville screene en bestemt forskers publikationer, fordi de havde fået et anonymt tip om, at vedkommende havde skrevet af. Det fik os til at etablere et regelsæt for, hvad, udover ph.d.-afhandlinger, vi screener. Reglerne kan findes på vores hjemmeside, men kort fortalt, så screener vi, udover ph.d.-afhandlinger, kun, hvis en forsker beder os screene egne publikationer, eller hvis vi bliver bedt om det af SDUs ledelse.

Som nævnt opsamler vi i øjeblikket værdifulde erfaringer med og viden om, hvordan, hvorfor og hvornår unge forskere plagierer – forsætligt eller utilsigtet. Når vi har opsamlet tilstrækkelig viden, vil vi publicere i videnskabelige tidsskrifter, ligesom vi bestræber os på at bidrage med artikler af mere formidende karakter, som denne. Vi kommer også gerne ud på institutter, både ved SDU og andre universiteter, og fortæller om vores arbejde. Sidst men ikke mindst deler vi gerne vores erfaringer med kolleger i det ganske land både ift. at etablere samarbejdsaftalerne med fakulteterne og det praktiske arbejde.

Fra plagiatets historie

Aud Gjersdal, frilansjournalist,
aud.gjersdal@gmail.com

”**Lånte fjær:** Plagiat på 1700 tallet”, var tittelen på et av høstens arrangement ved Litteraturhuset i Ludvig Holbergs fødeby, Bergen. Tidlig på 1700-tallet var kompilering en vanlig og akseptert skrivepraksis. Etter hvert ble kompilatorene utfordret av idealet om originalitet.

Å se på skrivepraksiser fra 1700-tallet kan nyansere og tilføre nye ideer til dagens diskusjoner om plagiat. Temaet ble på den bakgrunn belyst av et panel, og deltakerne kom fra Universitetet i Bergen (UiB) og Norsk lærerakademi (NLA).

Arrangør var Litteraturhuset i samarbeid med UiB. Ordstyrer var Erlend Liisberg, UiB.

Sentrale begrep

Professor Anne Beate Maurseth, UiB, innledet samtalen med å sonde mellom intertekstualitet og plagiat.

– Intertekstualitet er et begrep som kan legitimere lån og gjenbruk av andres tekster, mens plagiat er det som ikke er lov, sier hun. Kompilasjon, er et annet viktig begrep. Den store franske encyklopedien gir datidens definisjon:

– Det er en samling tekststykker som er tatt fra ulike steder hos den samme eller forskjellige forfattere, sier Maurseth og forteller videre at en her skjelner mellom gode og dårlige kompilasjoner: En kompilasjon er god når forskjelligartede tekster er sydd sammen slik at den fremstår som utgått fra samme penn. En kompilator defineres samme sted:

– Det er en forfatter som ikke skriver noe av egen skaperkraft, men som nøyer seg med å samle og gjenta det andre har skrevet, sier hun, og tilføyer at

dette var en aktverdig rolle i det lærde samfunn, hvor en hadde ansvar for å videreføre det andre har skrevet.

– Definisjonene viser noe av ambivalensen i opplysningstiden, der en på den ene siden må begynne å sette sitt særpreg på det som blir skrevet, og på den andre side sørge for at kunnskap blir gjort tilgjengelig for folk flest. Kompilasjonen blir en slags middel-term mellom plagiat og originalitet, sier Maurseth.

– På 1700-tallet er kompilasjon tekst som er sammensatt av andre tekster ordrett, altså fragmenter. Imitasjon er når en låner ideer fra et verk, tydeliggjorde Thomas Slettebø, UiB. Grensene er ikke klare, men en kan si at Ludvig Holbergs komedier er imitasjoner, som for eksempel Jeppe på Bjerget:

– Her har man ikke bare to ledemotiv som har vandret gjennom litteraturhistorien og klippes og limes sammen. Forfatteren legger også til sin egen stemme, fortsetter Inga Undheim, NLA, og påpeker at Holberg selv skriver i innledningen at dette verket er en variasjon ikke bare av gjengangsmotiver, men også av Jacob Bidermans gamle historier. Historieverkene hans derimot var kompilasjoner, der en siterer uten sitatteinng.

– Kompilasjon var også noe som ble brukt i markedsføring. En påstår å ha kompilert inn visse forfattere, for å få folk til å kjøpe verket, sier hun, og forteller videre at opphavsretten som kommer inn på 1700-tallet bidrar til å gjøre denne skrivepraksisen problematisk.

– Det er nok av plagiatanklager på 1700-tallet. En kompilator kan være en kompilator helt til noen kaller ham en plagiator. Det kan være samme praksis, men "plagiat" vil alltid være en anklage, sier Slettebø.

Kunnskap til alle

Maurseth forteller at opplysningstiden var spenningsfylt. En har det gamle regime som ønsket å konservere og

videreføre kunnskap til de lærde. Men i en mer radikal forstand av opplysningstiden handlet det også om å gi kunnskap ut til hele folket.

– Kompilasjonspraksisen har en tradisjonsbevarende effekt. På den andre siden er den også et dypt radikalt prosjekt som handler om demokratisering av kunnskapstilegnelsen i et samfunn som i utgangspunktet er hierarkisk, sier hun, og forteller videre at denne kunnskapsformidlingen i form av sammenfatninger fungerte som kontroll over hva en gav til folk. Samtidig skulle kunnskap være tilgjengelig for alle:

– Med den risiko at de kan bruke den til det de vil, blant annet til å lage revolusjon, konstaterer Maurseth. Samtidig kan det være et snev av latskap i denne skrivepraksisen.

– Demokratisering er et produkt av kompilasjon. Hvis vi ser på individets motivasjoner, så handler det om å slippe å gå til primærkildene. Det er et element av å skrive raskt, få bøkene ut på markedet, og å tjene penger, tilføyer Slettebø. Men det gjaldt ikke alle.

Claus Fasting, skribent fra Bergen og et sentralt medlem av Det norske selskab i København, var en viktig kompilator som ønsket å nå det brede publikum. Han gav i perioden 1778 – 1781 ut tidsskriftet Provinzialblade, der han klippet, limte og oversatte fra andre tidsskrifter som en god kompilator.

– Han ønsket å hente kunnskap fra den store verden og spre den til provinsene, sier Undheim og påpeker at han blant annet hentet informasjon fra tyske tidsskrifter, som også var rene kompilasjoner.

– Så det var bare et foreløpig siste ledd i en ganske lang kjede av kompilasjoner, sier hun.

Fra poetikk til estetikk

Fra og med midten av 1700-tallet skjer det en forandring. – Innenfor diktekunsten skjer det et skifte fra poetikk

til estetikk, sier Maurseth og forteller at en da går fra å være opptatt av hvordan kunsten ble laget, og hvor en imiterer etter en opprinnelig modell, til idealet om originalitet. En blir opptatt av geniet og at det forfatteren skriver skal være originalt i betydningen nyskapende, og uten noe forelegg. Opphavsretten blir viktigere, for mens skribentene tidligere hadde mesener som støttet dem, så må de nå kunne kreve royalty for produktene sine. Disse kan anses som gode i den grad de tilfredsstillende de nye kravene.

– Nå snakker man bare om kunst i den grad den bidrar med noe nytt og nyskapende, sier Maurseth, og påpeker at kravet om originalitet og praksisen med kompilasjon i utgangspunktet ikke er forenlig. Men en kan spørre seg om det kommer noe originalt ut av kompilasjonene.

– Claus Fasting sitt arbeid har tilført en egen stil. Man finner originale trekk der, sier Undheim. Den gode kompilasjonen tilfredsstillende kanskje det nye idealet:

– At man gjennom det stilistiske klarer å få kompilasjonen til å bli en ny stemme. Da har man lyktes og kompilasjonen er rosverdig, avslutter Maurseth.

#DFFU2019

- årsmøde og ny strategi

Årsmødet fandt sted i den københavnske Sydhavn på Scandic Hotel. Temaet var strategi, i et overordnet perspektiv, og i praksis drøftelse og vedtagelsen af en ny strategi for foreningen.

Der var enstemmig tilslutning til strategien og stor positiv omtale af den inkluderende proces, som har pågået i første halvår af 2019 i samarbejde med Tænkertanken Fremtidens Biblioteker.

Det glæder naturligvis bestyrelsen, som i sit arbejdsprogram for 2020 sætter fokus på den lange række af arbejdsgrupper, som nu skal begynde arbejdet med at få implementeret strategien.

*Alt hva' jeg forlanger på en dag som i dag
er sød country-musik uden stop
der kan udfylde tiden til det magiske minut
hvor den nøgne sandhed dukker op*

Fra den faste
postersession

Af Jan Erik Hansen,
redaktør, jaha@kb.dk

Den nyvalgte bestyrelse 2019-20

Fra venstre: Hans Kristian Mikkelsen, kasserer (*KUB Sdr Campus, Det Kgl. Bibliotek*)
Hanne Munch Kristiansen (*AU Library, Det Kgl. Bibliotek*)
Lise Møller Eriksson (*Det Kongelige Danske Kunstakademis Bibliotek*)
Henrik Wium Senfer (*Københavns Professionshøjskoles Bibliotek*)
Eli Greve (*Syddansk Universitetsbibliotek*)
Lene Wendelboe (*KUB Nord, Det Kgl. Bibliotek*)
Bertil Dorch, formand (*Syddansk Universitetsbibliotek*)
Karin Englev, næstformand (*AU Library, Det Kgl. Bibliotek*)

SCAN ME

Af Asger Væring Larsen, avla@bib.sdu.dk,
foto: Jeppe Lomholt Akselbo, ja@bib.sdu.dk

A reform of science

Open Science concerns both the individual scientist, science in general and the access to knowledge all over the world. And the reform of science concerns libraries.

Meet Jon Tennant – the only Englishman who doesn't drink tea.

Discovering Open Science

“Like virtually all good stories from England, it all started in a pub.” Jon Tennant, accidental Open Science expert, currently staying as a fellow at the University Library of Southern Denmark, had a conversation with a good friend and fellow palaeontologist in a London pub.

Jon presented him with the idea to try to publish some of the results from his master's studies in a journal. The friend responded: “Ok, cool. Well, just make sure to publish in an Open Access journal”. Jon was baffled and said: “What the hell is that?”. Jon's friend sighed and sat Jon down to tell him everything: “Think about all the times you have tried to access research papers and you never could”, he told me. I thought that was just normal, but the more I thought about it, the more it dawned on me just how privileged I was”, Jon says.

But even though his university was a rich institution there were many journal articles he couldn't access. “Imagine what that's like if you're not at a university”. The conversation in the pub sparked Jon's sense of injustice. On a brisk Monday morning in Odense he concludes: “Basically, most scientific research remains inaccessible to most people on this planet”.

If you don't know who Jon Tennant is or what Open Science means, then keep reading and the following might make it clearer. But if you are looking for straight answers about the definition of Open Science, you are not going to get them from Jon.

My first question was a classic: *What is Open Science?* And the answer is still eluding me. Perhaps the question is wrong?

“Open Science means different things to different people”, Jon explains. “To some it's about reproducibility. To others it's about developing Open Source software and hardware to serve those who can't afford to buy it and to others still, it's about providing access to research outputs for the betterment of society. To more wealthy countries, often Open Science is about catalysing innovation and research development”. Wikipedia will tell you that Open Science consists of Open Access, Open Data, Open Peer Review, Open Source and other “open” elements. And Citizen Science lest we forget. So “nobody knows exactly what it is, but everybody sort-of-knows-ish”, Jon suggests.

Jon boils it down to “a reform of science”. Something that Jon and others have been working on for years now is to try and steer the debate away from

being purely about research outputs – open articles and open data, to a more holistic but also more ideological approach: It is not just about outputs, it is also about acknowledging that every person on the planet has the fundamental human right to access and reuse the knowledge created by science.

Who is Jon Tennant?

Jon Tennant is a palaeontologist from the University of Manchester and Imperial College in London, where he completed his Ph.D. and won the prestigious Janet Watson award for research excellence. Now he has just completed a 4 year stay in Berlin, where he has been working on the Open Science MOOC (Massive Open Online Course) and before that, ScienceOpen – a platform for sharing research outputs and linking them together.

He has come to Odense to be a fellow at the library in the hope to be able to teach about Open Science and raise awareness among researchers and other stakeholders. “I hope to get a better understanding of how things work here ... leave a spark here in Odense, to ignite something cool here in Denmark and take that with me to where ever I go next. Maybe help initiate collaborations with other parts of the world, like Paris and Berlin where strong communities already exist. The approach to Open Science is different in all countries, but Denmark could become a hot-spot in Open Science, because you are small enough and with punch enough. I mean: You’ve got good people, and enough of them to make real change. And big change takes longer the bigger you are. 8 universities that are all well connected, well-resourced, and with good people at them is much easier than say 200 research institutions.”

“How can the research libraries best support Open Science”, I asked.

“Provide in-house training, education, and support for Open Science skills and knowledge. Collectively start funding open scholarly infrastructure at the national level, you know, instead

of funneling money continuously into private companies. They have all the money, so they have all the power. And it is time they started investing both wisely. Oh yea, and support the Open Science MOOC”, Jon smirks.

Open Science activism?

Though he continues to do research in “dinosaur stuff”, which he affectionately calls it, Jon concentrates on promoting Open Science through

talks and presentations at conferences, but also through projects like the Open Science MOOC. But to the question: “Are you an activist?” he responds: “I hate that word”.

But he elaborates that in some ways you can call him an activist – just without all the negative social connotations: the recklessness and views based purely on ideology instead of pragmatism. “But do I stand up for what I believe in? Yea. Every god damned day. Do I push for actions? Yes sometimes.” Jon’s primary goal seems to be to show the options researchers have and leave the decision to act to themselves. The researchers should act to promote their own interests while at the same time support the interests of the society which pays for the work they do. But fighting huge corporate companies

like the publishers of research papers, does require some form of activism. Jon points to the dysfunctional publishing system, that politicians, publishers, funders, research institutions and researchers themselves have been sponsoring for many, many years.

“It is not only holding societies back because of lack of access, they are also not helping in developing new more efficient ways of communicating re-

search. They are sustaining the existing gap between research and the public. Open Science, including Citizen science, could be a way to close that gap.”, Jon says. But the current system seems conservative because it has gained buy-in from the research community, funders and institutions over a long time. It continues to require awareness raising, though more and more researchers know about the problem of supporting to a system run by the big publishers.

Jon ramps it up a notch: “Our world is currently facing massive problems, and we need science to be working in overdrive to help society. It is no longer acceptable to be apathetic towards these problems.”

These days almost two thirds of European research funders have Open-

Access policies, most of which have mandatory requirements, a new study reveals. Open Access has also become more and more visible at universities over the years, but is it a success, one could ask? And so, I did.

“Twenty years of relentless Open Access campaigning has resulted in about 25% OA to research papers, with annual rates increasing in 2018 to somewhere between 50-60%. Depending on how you look at it, that’s either a resounding success or a catastrophic failure”, Jon claims. “The same goes with the amount of money we spend on it, literally billions of euros each year, and the impact it has had on the market place. But a lot of good things have been happening, but nobody really knows where it is all going”, Jon says – the last few words in a whisper. “That’s probably what makes Open Science so fascinating and frustrating at the same time – the developments are happening in an unpredictable direction and nobody can see where exactly we are headed”.

The reason for this – according to Jon – is that nobody defined exactly what the goals were. “There is no governing structure or even plan to steer things”, Jon explains, “and that makes it very difficult to know if things are going the right way. There just was this growing notion that the current system didn’t work, but it was hard to establish what to put in its place”.

The Future

Is Open Science advancing, I wanted to know? “That’s very difficult to say. Things are changing so rapidly, that no one can say where it will end. The way we communicate research has repercussions to the way research is practiced. But if we move to a more open way of communicating research, many of the current problems of e.g. p-hacking (statistic manipulation, red.) and hiding the data should be solved”, Jon predicts.

One of the things that should be supported more with funding in the future, according to Jon is Citizen Science. “The fact that a couple of days ago, the president of the United States became

the second most powerful person in the world, supplanted by a 15-year old girl, shows us that something interesting is happening in our society”, Jon says.

But researchers should be more responsible in the way they manage the output of their research and how they communicate their knowledge. This is where Jon sees a change coming within the next few years – there is a growing awareness among researchers, that they should start giving back to the communities that are funding their work. Not just the results of their work but invite the public in and participate in the research.

Challenges of Science

The biggest challenges in science and research these days, according to Jon are:

1. Research evaluation.

“It controls everything and is misaligned with the ideals of science in many ways”, Jon says. Another problem is:

2. Public accountability.

“The spending of public funds that ends up in big corporate companies with huge profits or wasted in redundant research. That must change. It’s a misappropriation of public funding”.

The 3. problem is concerned with global co-operation. According to Jon, Plan S has had an impact on the share of Open Access publications, but at the same time, Europe has not been listening enough to e.g. Latin America.

“There is a sort of a neo-colonial attitude towards research. There has been a development in Latin America over the last 20 years that surpasses that of Europe. In this part of the world, they have invested public funds in non-commercial, community-led infrastructure – often Open Source, such as SciELO and Redalyc. They have developed a counterpart to Plan S. Plan S will see research funders continue to funnel billions of Euros of taxpayer money into big corporations – in Latin American they have started developing an Open Source infrastructure, called AmeliCA, that is going to cover

publication outputs across Latin America in a more sustainable, responsible manner. Why are we not learning from them? No-one can claim to have the answer to everything, but we can certainly be better at co-operating finding better solutions.”

But new things are being developed in terms of communication platforms, which can lead to more Open Science, and this new development is not coming from publishers like Elsevier but from not-for-profit organizations and projects – and they need funding because they are up against big corporations who are just publishing “papers”. “It’s 2019 and we are still reading pdf’s with hyperlinks in them” – Jon is not impressed.

“The problem is that the development of new systems is under-funded, because they are operating in a dysfunctional market”, Jon says. “If you look around the rest of the world, we are using technology in such beautiful ways. I mean, we’ve put a fucking rover on Mars – and yet we can’t move beyond a linked pdf as the primary vehicle for communicating science. I find it bonkers. If you look to the Open Source community. They are doing this stuff right. The Journal of Open Source Software is basically a journal that runs on GitHub. It does absolutely everything, because they understand how technology works. For three orders of magnitude less cost than the average pdf. Imagine a future platform that combines the moderation and collaborative editing of Wikipedia with the version control system of GitHub, combined with the “peer review” system of Stack Exchange. What would something like that look like?”

“There is no end to the possibilities...”, I remarked, with a puny reference to “Cable Guy”. He didn’t hear me and continued: “The people in power have to realise that they have a responsibility and they have to step back and stop wasting so much money on a dysfunctional, shitty, archaic system, and invest just a little bit into something better.”

New developments

So, with one eye on the development of Open Science and the other on his personal career, Jon has plenty of ideas for the future, but no concrete plans. He prefers not to think too much about it, but chooses to engage full time in what he is doing right now and see what turns up.

“In six months, I’ll be unemployed – and I can’t wait”, Jon says with a big smile. He is considering different options, maybe Peru, maybe Italy... He has kept himself busy the last many years, so it’s hard to keep track of all his projects. One way is to follow his blog and tweets, where he shares his thoughts and experiences. On that note, I asked him about the use of Social Media in science and research. Is it something to recommend for scholarly communication?

This is a question, libraries get from researchers now and again, and what is the answer?

“It’s not for everyone – it can be a double-edged sword, but it’s certainly a way of expanding networks and reaching people that we would never have been able to reach just a few years ago. But at the same time, it’s just this... monstrosity. Twitter in particular. It’s just so aggressive sometimes, right? A constant bombardment of information. It’s not the same as the real world. Sometimes we have to step back and realize that. We shouldn’t take everything we see online as a reflection of reality”, Jon responds.

“But used responsibly, you know in the way we are when talking to people in real life. It’s like: when you are talking to people online, talk to them as if they were right in front of you. People seem to have forgotten that some times. Social media have removed the

The Fellowship of SDUB.

The University Library of Southern Denmark has established a fellowship programme which offers leading researchers within the field of one of the library’s areas of service a two-month stipend. In return the researcher will contribute with his or her knowledge and in collaboration with the library help develop our services.

repercussions of bad behaviour. But use it strategically – not saying: “Look at me, look at me. I’m on Twitter. Look how cool I am”.

According to Jon, it can be very effective in making a researcher more visible and invite to collaboration. “It has taken me places, I didn’t even dream of – like here”, Jon grins.

Social Media for research communication

Speaking of Social Media, I am reminded of Jon’s Twitter handle: @protohedgehog. When asked about the story behind that username, he goes “Oh, fuck.” Jon’s explanation makes total sense to me, though. I guess we have all tried it: When prompted for a username, it’s quite impossible to think of something cool, and the most improbable thing pops into your head.

So that happened to Jon too, who remembered a lecture about prehistoric mammals, after which his girlfriend at the time came up with the term. Apparently, hedgehogs are endemic to

Europe. Who knew. The same chaotic naming-of-things happened to Jon’s blog. It’s called “Green tea and velociraptors” – from a stay in hazy Amsterdam and his personal website is called “Fossils and shit”, because that was basically what he thought he would write about.

Jon seems as the type of person who thrives in ever changing environments. The “reform of science” doesn’t follow a nicely laid out plan but evolves on its own. From below. The only thing it needs to grow and blossom, is that we redirect our attention to it, and start spending the public funding entrusted in us responsibly.

With a little support, new ways of communicating research and engagement of the public in research will spread, changing the culture of research along the way to become healthier. There is plenty of work to be done, and I am certain that Jon will not be unemployed for a second.

Many thanks to Lotte Thing Rasmussen for help with the interview and article.

Jon Tennant

- 2019- :** Research Fellow at University of Southern Denmark
- 2019- :** Research Fellow at Center for Research and Interdisciplinarity
- 2017- :** Founder of Open Science MOOC
- 2017- :** Founder of PaleorXiv
- 2016-2017:** Communications Director, ScienceOpen
- 2012-2016:** PhD at Imperial College London
- 2010-2011:** MSc Imperial College London
- 2006-2010:** MEarthSci (hons.), University of Manchester

References: Fosci, Mattia, Emma Richens, og Rob Johnson.

- Insights into European Research Funder Policies and Practices”. Zenodo, 30. September 2019 <https://doi.org/10.5281/zenodo.3401278>.
- Jonathan Tennant, og Björn Brems. “RELX referral to EU competition authority”. Zenodo, 26. October 2018. <https://doi.org/10.5281/zenodo.2565052>.
- “Journal of Open Source Software”. <https://joss.theoj.org>.
- Piwovar, Heather, Jason Priem, Vincent Larivière, Juan Pablo Alperin, Lisa Matthias, Bree Norlander, Ashley Farley, Jevin West, og Stefanie Haustein. “The State of OA: A Large-Scale Analysis of the Prevalence and Impact of Open Access Articles”. PeerJ 6 (13. februar 2018), <https://doi.org/10.7717/peerj.4375>.

DFFU på sociale medier

#biblioteksblik

Vi samler billeder på instagram. Enten fra bibliotekerne eller fra private brugere. Her er et par af redaktionens favoritter.

universitetsbiblioteket • Following KUB NORD

universitetsbiblioteket Slægtsforskning eller selvhjælpbog. #ucph #biblioteksblik #kbhuni#ucph_library #kubnord #studieliv #slægtsforskning #slægthistorie #selvhjælpbog #anatomi #skelet

2w

Liked by boelene and 49 others

OCTOBER 11

Add a comment... Post

roskildeuniversitetsbib • Following Roskilde Universitetsbibliotek

roskildeuniversitetsbibliotek Der er fuld gang i semesteret igen på RUC og vi møder koncentrerede minner som denne i alle hjørner og kroge af biblioteket. Dejligt at have jer tilbage! I har været savnedet! 🥰❤️

#rucbib #mitruc #roskildeuniversitetsbibliotek #roskildeuniversitet #biblioteksblik #libraryplanet #librarygram #library #library #trekroner #alletidersroskilde #deldinby #studieliv #studygram #studystudystudy #instalibrary #librariesofinstagram #bibliotek

7w

Liked by asgveraeringlarsen and 37 others

SEPTEMBER 10

Add a comment... Post

librarylovestories • Following Oodi Central Library Helsinki

librarylovestories The Boss is shushing. Oodi Central Library (@oodihelsinki), Helsinki 📍 October 1 2019 #oodi #helsinki #visithelsinki #visitfinland #libraryplanet #libraryarchitecture #biblioteksblik #library #librariesofinstagram #libraries #librarylove #librarylife

3w

Liked by asgveraeringlarsen and 24 others

OCTOBER 2

Add a comment... Post

roskildeuniversitet • Follow Roskilde Universitetsbibliotek

8w

roskildeuniversitet This is Side and she works at Roskilde University Library 🥰 This week we are taking over RUC's Instagram and are doing a little competition. You can win this sustainable totebag with RUC goodies in AND the book (only in Danish) "Projektgruppen - hvordan gør vi". All you have to do is follow our profile @roskildeuniversitetsbibliotek and see if you can guess where in the library we are posting photos from on this profile. We will draw lots at the end of the week!

8w Reply

Liked by asgveraeringlarsen and 93 others

SEPTEMBER 2

Add a comment... Post

universitetsbiblioteket • Following Københavns Universitet - Sandre Campus

universitetsbiblioteket #flashbackfriday til august måned, hvor KUB Sdr. Campus' flyvende korps af informationsspecialister var til Student Fair på KU2 for at fortælle om bibliotekets mange tilbud til universitetets udenlandske studerende sammen med en række andre organisationer. #bibliotektrykkerud #bibliotekarlivet #biblioteksblik #ucph #ucph library #kualiv #librarylife

Liked by frater_hoffmann and 30 others

SEPTEMBER 27

Add a comment... Post

Brug #Biblioteksblik
– hvis du vil ses af os

Computeren som værktøj i forskning: er vi gode håndværkere?

Tobias Lindstrøm Jensen, Specialkonsulent, tlj@its.aau.dk og
Ellen Vibeke Knudsen, fuldmægtig, evk@aub.aau.dk

Ansatte ved universitetet bruger mange timer foran en computer, f.eks. med udvikling af kvantitative analyser og simuleringer af modeller. Når man sidder der bag skærmen, og forvandler viden til brød, kan det måske være opbyggeligt og fordelagtigt at overveje sin arbejdsform. Ikke blot det videnskabelige men også "er jeg effektiv/ineffektiv?", "jeg observerer en effekt, men er den grundet i den beskrevne metode og data eller en fejl i koden?", "føler jeg mig på sikker videnskabelig grund?"

Først i det senere år, er der for alvor kommet en øget opmærksomhed omkring brugen af computeren i forskning. At man i sit eget felt er fagligt velfunderet, er en selvfølgelighed, men hvad sker der når man bliver smidt foran en computer? Denne problematik kan måske bedst blive beskrevet via et eksempel. Der er kommet en ny ph.d.-studerende eller post-doc ind ad døren, og man har sagt "du kan godt bruge en computer. Du skal udvikle det her stykke software med 10000 linjers kode. Just do it".

Det er lidt som at sige til en ny tømerlærling "du kan bruge en hammer, så du skal bygge dette hus." Selv hvis det er muligt at bygge huset indenfor deadline og den givne økonomiske ramme, så kan der opstå problemer omkring kvalitet, regler, vedligeholdelse osv. Mange af de samme tanker gør sig også gældende når der skal bygges software.

Derfor er kompetenceudvikling indenfor disse områder yderst vigtig. Især når vi gerne tænker vores arbejde ind i større videnskabelige tankegods som forsvarlighed, velunderbygget, reproducerbarhed osv. Man kan spørge sig selv og kollegaerne: er vores arbejde med vores videnskabelig software på et niveau der modsvarer vores høje tanker om forskning?

Software Management Planer

Mange har ifm. deres forsknings eller biblioteksarbejde de senere år stødt på begreber og metoder tilknyttet Data Management Planer (DMP). DMP'er er dokumenter, der beskriver ens datahåndteringspraksis for at belyse de problemstillinger, der er tilknyttet til datahåndtering. Derfor er det også blevet et vigtigt redskab og påbudt element til fondsansøgninger til f.eks. EU. I kølvandet på DMP opstod der lignende tankegang omkring software hvor Software Management Planer (SMP) kan være et værktøj til at belyse nogle af de problemstillinger der eksisterer ved videnskabelig softwareudvikling. Problemstillinger kan være placering af kode, sikkerhed, udviklingsmetoder, ansvarsfordeling, dokumentation, versionsstyring og versionering, licenser, og holdbarhed - altså kan vi stadig reproducere resultater og udvikle vores software når nu den ph.d.-studerende eller post-doc har fået et nyt arbejde?

SMP har ikke haft den samme opbakning og politiks medvind som DMP de senere år, men flere rådgivere om at tage disse i brug af egen fri vilje, for f.eks. at forbedre impact, kvalitet eller effektivitet, også fra fondene. Dette er også forstærket af, at der er kommet flere gode templates når en SMP skal færdiggøres. Enkelte fondsansøgningskald lister SMP'er som obligatorisk, men mere vigtigt er det dog at det f.eks. er forslået til National Science Foundation (NSF) samt af The National Aeronautics and Space Administration

(NASA) at SMP'er skal med i fondsansøgninger på linje med DMP'er. Hvis disse store institutioner vælger SMP'er som et vigtigt og måske obligatorisk element, vil disse tanker sikkert brede sig. Hvis man vil stå stærkt i fremtiden

forskningsarbejde og ansøgninger, kan det være en god ide at få styr på praksis indenfor den videnskabelige softwareudvikling.

Internationale tiltag

I de senere år er der kommet en øget fokus på alle aspekter af videnskabelig softwareudvikling, og disse tanker og strømninger har resulteret i flere nye tiltag rundt om i verden. Den største organisation der forsøger at understøtte disse forandringer er The Carpentries med et mål om at opbygge grundlæggende kompetencer indenfor data og beregningsfærdigheder globalt. Men også regionale tiltag arbejder med de samme grundtanker, eksempelvis Software Sustainable Institute i Storbritannien, Better Scientific Software og US Research Software Sustainability i USA og CodeRefinery i de nordiske lande.

Motivationen bag disse organisationer er at forbedre produktivitet og kvalitet indenfor e-science ved at udvikle en bedre forskningspraksis, bl.a. ved at udskifte dårlige eller uproduktive metoder og værktøjer indenfor den anvendte praksis. Mange forskere har gennem mange år opnået et højt niveau indenfor egen faglighed, bl.a. ved at modtage undervisning, læsning, sparring, netværk, feedback osv., men er til en vis grad autodidakt indenfor udvikling af videnskabeligt software. Autodidakte softwareudviklere kan give problemer, også indenfor forskning. Disse problemer bliver adresseret med materiale og undervisning hvor deltagerne lærer nogle nye metoder, netværker med ligesindede, indgår i erfaringsudveksling, og dermed få en bedre platform at stå på. Både ift. det videnskabelige arbejde og produktet men også videreudvikling af egen

kompetencer indenfor udvikling af videnskabeligt software. Forhåbentlige kan nye ideer og viden omkring metoder og værktøjer også sprede sig i vandet ved de enkle forskningsgrupper.

En undervisningspraksis der ofte anvendes i disse organisationer, er individuelt deltagende live kodning. Ved denne læringsform forstås at underviseren viser alle skridt for at udføre en bestemt opgave, og deltagerne udfører lignende skridt for at genskabe resultaterne på egen computer. Det kunne være udvikling af kode til et bestemt formål, udvikling af test, opsætning af værktøjer osv. Ideen er at synliggøre arbejdsprocessen, se hvordan erfarne "håndværkere" håndterer problemer og fejl samt opbygge et vist niveau af muskelhukommelse. Igen ligesom en lærling følger en svend og ser processen, hvordan problemer håndteres og indlærer hvordan opgaverne kan udføres.

En anden tilgang der ofte anvendes i undervisning, og bliver tilskyndet er fagfællebedømmelse (peer-review). Det kan lyde mærkeligt, men fagfællebedømmelse af understøttende software er meget mindre udbredt i forskningskredse end bedømmelse af

forskningsmanuskripter. Men mange vil nok nikke genkendende til, at kvaliteten af det software man udvikler, nok vil være højere, hvis man beslutter at være helt åben omkring det udviklede produkt og lade andre vurdere dette. Desuden kan feedback, både fra gode kollegaer men også uanvendte kritikere, være brugbar ifm. ens egen udvikling og kompetenceopbygning.

Brug et godt værktøj

Når man anvender det rette værktøj til en opgave, har det både betydning for effektivitet samt kvalitet. Et værktøj og metode, der med fordel kan anvendes ifm. videnskabelig softwareudvikling, er versionsstyring. Mange kender problemet og irritationen ved at have filer med navne som "presentation_rev01.pdf", "presentation_final.pdf", "presentation_final2.pdf". Disse filnavne er et udtryk for en manuel og usystematisk versionsstyring.

Med en usystematisk versionsstyring er det svært at adressere og svare på spørgsmål som "hvad er den nyeste version og hvornår er den præcis fra?", "hvilke ændringer er indført mellem to versioner?", "hvem lavede disse ændringer?" "en tidligere version af dette program virkede, men det gør det ikke længere. Hvad gør jeg?", "hvorfor lavede

jeg en ændring sidste måned?,” hvordan arbejder jeg samtidig med andre på samme kode?”. En mere systematisk tilgang til versionsstyring med brug af dedikeret værktøjer, giver gode muligheder for at svare på alle disse spørgsmål. Disse problemstillinger findes ikke blot til arbejde omkring softwareudvikling, men kan videreføres til arbejde på artikler, ansøgninger, præsentationer, undervisningsmateriale osv.

En interessant vinkel ved gode versionsstyringsværktøjer er, at man kan lege arkæolog. Forfatterne har f.eks. prøvet at grave gammel kode frem for at kunne genskabe en metode og reproduce en figur i en anden artikel. Dette kan kun lade sig gøre, hvis der

er styr på versionerne. Som arkæolog er man nu temmelig sikker på, at man har et stykke kode ved hånden som er lig med det som de andre forfattere havde til rådighed, da artiklen blev skrevet. Med metoden ved hånden, blev det også klart, at den ikke kunne ikke løse alle de problemer, der var beskrevet i artiklen. Der var et misforhold, som først blev åbenlyst og beviseligt da man kunne køre koden. Dermed er versionsstyringsarkæologi en vigtig metode til at skabe klarhed over, hvordan eksisterende resultater er frembragt.

En anden meget anvendelig metode med tilhørende støttende værktøjer er test. Test af videnskabeligt software kan bedst sammenlignes med kalibrering. Hvis maskinerne ikke er kalibreret, er

målingerne ubrugelige. Ligeledes burde et ikke testet stykke software være ubrugelig. Test er også vigtig ift. tillid. Når nogle resultater dukker op skærmen, vil man sikkert spørge sig selv – “har jeg tillid til resultaterne?”. Her står test som et vigtigt redskab til netop at opbygge tillid til resultaterne. Det næste spørgsmål er sikkert “Hvordan sikre jeg mig, at vejledere og fagfæller også har tillid til resultaterne?”. Her kan test dokumentation være et vigtigt værktøj.

Ud over kompetenceudvikling indenfor versionsstyring og test, bliver der også ofte arbejdet med metoder og værktøjer til data håndtering og organisering, deling af kode og data, samarbejde, dokumentation, automatiske testmiljøer, scripting, licenser og reproducerbarhed.

Referencer:

Kald:

EPSRC, “High End Computing (HEC) Consortia Call”, (2017)

EPSRC, “Computational Science and Engineering: Software for the Future II”, (2014)

Forslag:

NASA, “Open Source Software Policy Options for NASA Earth and Space Sciences”, (2018)

NSF, “CI2030: Future Advanced Cyberinfrastructure: A report of the NSD Advisory Committee for Cyberinfrastructure” (2018)

ERC Scientific Council, “Open Research Data and Data Management Plans: Information for ERC grantees” (2019)

Templates:

The Software Sustainability Institute, “Checklist for a Software Management Plan”, DOI: 10.5281/zenodo.1422656.

“PRESOFT (Preservation for REsearch SOFTware) project”, <http://www.france-grilles.fr/presoft-en/>

Baggrund

The Software Sustainability Institute, “Software Management Plan”, <https://www.software.ac.uk/software-management-plans>

Simon Hettrick, “Research Software Sustainability: Report on a Knowledge Exchange Workshop”, Knowledge Exchange, (2016)

R Bast: A FAIRer future, <https://www.nature.com/articles/s41567-019-0624-3>

Merali, Z: Computational science:... error

<https://www.nature.com/news/2010/101013/pdf/467775a.pdf>

D. L. Donoho (2010). An invitation to reproducible computational research, *Biostatistics*, 11(3), pp. 385-388, <https://doi.org/10.1093/biostatistics/kxq028>

G.K. Sandve et al. “Ten Simple Rules for Reproducible Computational Research”.In:

PLoS Computational Biology 9.10 (2013), <https://doi.org/10.1371/journal.pcbi.1003285>

Studiekompetence - studiestøttende aktiviteter

Biblioteket som frontløber i udvikling af studiekompetence til fastholdelse og understøttelse af den enkelte studerende.

På biblioteket på Københavns Erhvervsakademi (KEA) er vi i gang med at implementere vort nyudviklede studiekompetencekoncept på alle vore uddannelser. Et koncept udviklet i biblioteksregi, der med progression i forhold til kvalifikationsrammen understøtter den enkelte studerende gennem hele studieforløbet med fokus på studentercentreret læring, fastholdelse, gennemførelse, den studerendes studieudbytte i centrum samt behovene på fremtidens arbejdsmarked.

Baggrund

Udgangspunktet for udviklingen af projekt Studiekompetence – studiestøttende aktiviteter var ønsket om at gøre en aktiv forskel og bruge den faglige viden, vi som biblioteksenhed rummer. Både i forhold til aktivt at understøtte og udvikle overgangen fra elev til studerende – så vore studerende er klædt bedre på til at gennemføre deres studie, og at sikre flere og fagligt stærkere dimittender, samt at vore dimittender har viden og værktøjer til at navigere på fremtidens komplekse og globale arbejdsmarked.

Rent konkret arbejder vi med at give vore studerende værktøjer og teknikker til for eksempel at kunne overskue større mængder af viden, kunne forstå akademisk sprogbrug, strukturere tiden, øge læsehastigheden, tage notater, anvende ny viden og trends samt problemløsning. Kort sagt alle de

faktorer, der vurderes som essentielle i forhold til studieteknik og videnskompetence - både under studiet, men også med henblik på at kunne hjælpe den studerende på den fremtidige arbejdsplads.

Den svære overgang

Som studerende møder man nye måder at gøre tingene på. Man går fra at være elev til at være studerende, og er ikke længere i de trygge rammer, som gymnasier/erhvervsskoler har været for langt de fleste.

For andre, der fx søger via kvote 2, er overgangen endnu større, da det ofte er længe siden, de sidst har siddet på skolebænken. Overgangen er ikke let, og de studerende møder mange udfordringer i forløbet, hvilket medfører, at alt for mange giver op og dropper ud. Undersøgelser fra bl.a. Dansk Evalueringsinstitut (EVA) fremhæver to problemstillinger i forhold til fastholdelse og gennemførelse: For det første har en voldsom vækst i optaget af studerende medført, at der er meget stor forskel på de faglige forudsætninger blandt de studerende. Mange af de nye studerende mangler simpelthen de nødvendige studie- og videnskompetencer til at kunne indgå på en videregående uddannelse. For det andet bruger de fleste studerende ikke nok tid på deres studier, herunder på forberedelsen til undervisningen. Hvordan arbejdsindsatsen og stu-

dieintensiteten øges, er derfor en af uddannelsesverdenens største udfordringer.

Mangler studieteknisk viden

En ny analyse fra EVA viser endvidere, at omkring halvdelen af nye studerende ikke deltager i undervisning i studieteknik. Der findes videregående uddannelsesinstitutioner, som har studietekniske tilbud til de studerende. Trods behovet, deltager kun få studerende i de – typisk frivillige – tilbud, og desværre deltager sjældent de studerende, som har det største behov. Risikoen er, at den studerende mister modet, kommer bagud og til sidst dropper ud eller slæber sig gennem uddannelsen. Konsekvensen er et stort frafald. Det er uheldigt for både den studerende, samfundet, erhvervslivet og uddannelsesinstitutionen.

Konceptet

Vort mål var derfor at udvikle et koncept, der adresserede netop denne udfordring. Et koncept, der er skalerbart, integreret i undervisningen, fulgte kvalifikationsrammen og havde en progression, der understøttede den enkelte studerende under hele studiet – samt havde et digitalt fundament. Udviklingsfasen startede i 2017 og har været baseret på iterative processen og co-creation med både undervisere og studerende med et fast blik rettet mod vigtigheden af kontekst, kontekst og kontekst.

De studerende på KEA får kontinuerligt opkvalificeret deres studietekniske kompetencer

Vi gennemførte i 2018-2019 et pilot-projekt på vore tekniske uddannelser, hvor konceptet blev afprøvet, evalueret og tilpasset ønsker og behov. Vi er nu i implementeringsfasen, der løber frem til 2024, hvor konceptet vil være implementeret på alle uddannelser og næsten al undervisning i konceptets moduler vil være overgået til de fagfaglige undervisere.

Undervisningen er opdelt i moduler og til hvert modul hører: Læringsmål, undervisningsbeskrivelse, videoer,

øvelser og quiz. Alle moduler ligger på portalen KEA Studieviden, så moduler, viden og værktøjer er tilgængelige, når og hvor som helst for både undervisere og studerende. Derudover har vi udviklet app'en 5 Korte, med fem punktnedslag indenfor: Kilder, Noter, Studielæsning, Planlægning og Research. App'en er tilgængelig i både Google Play og App Store. Indholdet opdateres og udvikles kontinuerligt i samarbejde med undervisere og studerende, så det fremstår vedkommende og kontekstnært.

Virker det?

Hvordan måler vi så, om konceptet har den ønskede effekt? Ja, det er jo det, der er vanskeligt, for konceptet er et ud af flere tiltag, som KEA sat i søen for at sikre bedre fastholdelse og gennemførelse. Men med tiden skulle vi gerne kunne se flere fagligt stærke dimittender, bedre referencelister, mere kvalificeret videnssøgning – og en generel styrkelse af de områder, som vi adresserer med de enkelte moduler.

1. SEMESTER

TITEL	VARIGHED
VIDENKOMPETENCE 1 Boost din researchproces	45 min
KILDEKRITIK Vælg de bedste kilder til dit formål	45 min
STUDIETEKNIK Sådan studerer du effektivt	90 min
STUDIEGRUPPEDANNELSE (i samarbejde med studievejleder) Et samarbejdsmodul	90 min

Moduloversigt 1.semester, modulerne løber frem til endt uddannelse

2. SEMESTER

TITEL	VARIGHED
VIDENKOMPETENCE 2 Research i forbindelse med projektarbejde	90 min
SKRIFTLIG FORMIDLING Formidling og form	90 min
REFERENCEHÅNDTERING Citér dine kilder korrekt	45 min
TEKNOLOGIFORSTÅELSE Effektiv studieteknik i et digitalt miljø	45 min

FRIVILLIGE MODULER

EKSAMENS- OG PRÆSENTATIONSTEKNIK Få styr på din fremlæggelse	45 min
EKSAMENSANGST Gør eksamen til en god oplevelse	45 min

Moduloversigt 2.semester, modulerne løber frem til endt uddannelse

Referencer

1. Se f.eks. "Forskere og undervisere: Flere studerende er uegnede til universitetet" i Magisterbladet tilgået på https://www.magisterbladet.dk/magisterbladet/2017/072017/072017_p8 d. 30/5-2018
2. Se f.eks. "Studerende med størst behov deltager mindst i undervisningen i studieteknik" fra EVA, tilgået på <https://www.eva.dk/videregaaende-uddannelse/studerende-stoerst-behov-deltager-mindst-undervisning-studieteknik-0> d. 30/5-2018

International Library Staff Week at SDUB

The first International Staff Week for Librarians (Erasmus+Program), was held at the University Library of Southern Denmark (SDUB), Odense, from 11 - 14 June 2019. The event was hosted by the library under Internationalization Project and the aim was to exchange of ideas, knowledge and best practices.

The event has been started planning in second half of 2018 and announced through IMOTION (Erasmus Staff Training webpage), LIBER, networking channels and social medias. We have received over 127 applications from 42 countries around the world and SDUB Internationalization committee has chosen 20 candidates from 17 countries with considering some highlighted criteria such as position level, experience and educational background.

The event was a platform for exchange, networking, sharing knowledge and best practices within and across professional areas at research libraries.

Discussions centred on the practical topics towards university libraries, with the various sessions featuring presentations, workshops, round table discussions, networking activities and cultural events.

The main themes of the week included, but not limited to, the following development areas/fields classified into:

- Information Literacy & Teaching
- E-Learning
- Citizen Science and role of the libraries
- Research Support Services

Also, participants had opportunity to contribute to the program with a short presentation of their home institutions and sharing experiences.

Alongside the main sessions, a presentation on Danish Life and Workplace culture enriched the programme. Participants also had the chance to learn some Danish words at first day during "Meet & Greet".

They also had the option to take part in the City tour and a cultural visit, also been invited to the evening networking event at a traditional restaurant in town.

The event documents (Welcome Package) distributed to delegates included the programme, brochure, practical information.

Written by: Najmeh Shaghaei
 Head of Library (Campus Sønderborg)
 & Internationalisation Coordinator
 - SDUB, nas@bib.sdu.dk

There was specific topic for each day during the week, and library colleagues had chance to present unique topics from their respective departments.

The first day started with Welcoming and Opening session at the library. The following representatives co-organizing and hosting university and library and supporting organizations addressed to participants with short welcoming speeches.

- SDUB Internationalization Coordinator – Welcoming and explaining practical information
- Stefan Knudsen – SDU International director welcomed participants and explained about SDU international strategies and activities
- Bertil F. Dorch – Library director after warm welcoming presented SDUB organization and explained about library strategies, activities and services.

After welcome speeches, program continued by project group with “Meet & Greet” session. Participants got to know each other through presenting themselves by adding their photos on the global map that showed where they come from. They also expressed their expectation from the week at SDUB.

The day continued by having networking lunch at the university restaurant and presenting Danish life and workplace culture by Annika Jarl from HR department afterwards and finished the day by the library and university tour.

Second day with theme of “Teaching and Learning Day” was held by different presentations and workshops by Jens Dam and his colleagues from Information section at the library. The topics included Information Literacy and Teaching, UX LIBS and E-Learning. In the afternoon, selected participants from the University of Worcester (UK), University of Zilina (Slovakia), Kaunas University of Technology (Lithuania) and Hanze University of Applied Sciences (Netherlands) had chance to present their libraries and highlighted services.

The third day with Theme of “Citizen Science Day” was held by presenting the interesting topic of Citizen Science

from different aspects. The day managed by Thomas Kaarsted, Anne Kathrine Overgaard and Prof. Jens Troelsen from SUND about Citizen Science and the role of libraries and the perspective of Faculty.

An afternoon free was organized for participants to explore the city, visiting H. C. Andersens House and enjoying an evening networking in a nice and cosy restaurant in town.

The last day of the week was organized with theme of "Research Day" and Bertil presented "Responsible Conduct of Research", Mogens and Jakob from Research service department presented "Special Collection" and organized our impressive Special Collection exhibition, also Anne Thorst Melbye presented PURE and SDU repository. The day finished with "Wrap-Up and Feedback" session. The success of the event was measured and inferred by the collected feedback, and a considerable amount of advice was collected from participants.

The first International Library Staff Week has become the most widespread, extensive, spectacular event hosted by SDUB as the first Erasmus +Program for Librarians in Denmark. It is fair to conclude that the event was a great success! So many people have contributed in so many ways to turn this event into a smoothly running meeting with many very interesting presentations and a very

good atmosphere for discussion and networking. I owe much gratitude to SDUB management, LF, SDU International Director and HR department for their enormous and high-quality support, our excellent colleagues for their great effort and effective contribution, and project team for giving enormous amounts of time and energy for everything to fall into place as it has.

FORUM FOR MARKEDSFØRING

branding

Forum for markedsføring er for dig, der arbejder med, hvordan vi i DFFU-bibliotekerne kan styrke og udvikle markedsføringen af vores mange forskellige services, systemer og produkter.

Formålet med det nyetablerede forum er gennem videndeling og kompetenceudvikling at skabe de bedst mulige rammer for at øge synligheden og kendskabet til bibliotekerne.

Forummet vil løbende arrangere workshops og temadage med egne case-studies og gæster udefra.

Nøgleordene er markedsføring, kommunikation, branding, UX, sociale medier.

Læs mere på <https://dfdf.dk/fora/forum-for-markedsfoering/> eller kontakt formand for forumbestyrelsen Thomas Skov Jensen på tsko@dtu.dk, hvis du vil høre mere.

Knowledge Exchange fortsætter og udgiver ny rapport om preprints

Danmark er fortsat med i Knowledge Exchange (KE) samarbejdet, siden juni 2019 med Styrelsen for Forskning og Uddannelse i stedet for DEFF som dansk partnerorganisation.

KE offentliggør mange resultater fra igangværende projekter lige nu, og har senest publiceret en ny rapport om preprints.

Formålet er blandt andet, at ansatte i forskningsbibliotekssektoren skal have glæde af resultater og viden fra dette samarbejde.

Den seneste rapport fra KE "Accelerating scholarly communication - The transformative role of preprints", er en analyse af, hvilken rolle preprints spiller i den videnskabelige publiceringsproces. Preprints defineres som versioner af forskningsartikler typisk før peer-review og inden den endelige publicering i et tidsskrift.

Ud over et omfattende literature review, har KE foretaget interviews med 38 forskellige interessenter på tværs af 6 europæiske lande, deriblandt forskere, forskningsinstitutioner, fundere og preprint servere/service udbydere for blandt andet at undersøge følgende spørgsmål:

Hvad er de væsentligste fordele og ulemper ved preprints? Hvilken værdi tillægges preprints og hvilken rolle spiller twitter i distributionen af preprints? Hvem vil være ansvarlig for at distribuere preprints i fremtiden? Og vil det ændre traditionelle tidsskrifters publicering?

Læs mere her

Den endelige rapport: <http://bit.ly/acceleratingscholcomms>

Et resumé: <http://bit.ly/execacceleratingscholcomms>

KE Website: <http://www.knowledge-exchange.info/event/preprints>

I er meget velkomne til at kontakte Anna Mette Morthorst, Danmarks repræsentant i Knowledge exchange gruppen, hvis I vil vide mere om rapporten eller KE's (øvrige) aktiviteter.

Anna Mette Morthorst, anmo@ufm.dk

